

“మాకంటే పసురాలే నయ్యం”

బస్టాండులున్న సెట్టుకింద కూసున్న నన్ను సూసి ఆల్లోగలీల్లోగలచ్చి దగ్గర గూసున్నరు. ఇగ బైసు మొదలైంది. మా మాటలల్ల అమెరిక ప్రెసిడెంటు కాన్నుంచి అమాలోన్దాకత్తండ్రు. దునియంత తిరిగి ఆఖరుకు నగుసులైట్ల దగ్గరచ్చాగింది బైసు.

“గా ఊల్లె పోలీసొల్లు దాడిచేసి ఇంటికొగన్ని పట్టుకపెయిండ్రట. ముసలోల్లను గూడ ఇడ్చిపెట్టకుంట మస్తు తన్నిండ్రట”.

“గీ పోరగాండ్లు సెయ్యవట్టి అవ్వయ్యలకచ్చింది సావు.....!”

“గవిరిమెంట్లోల్ల గురించి మస్తు కఠినంగుంది. ఒక్కొక్కలనే పారేత్తండ్రు. ఆల్లపేరే లేకుంట జేత్తరిగ”

“గీ గవిర్మమెంటుది గూడ తప్పుడు పాల్సే. వాళ్ళు గట్ల మారుటానికున్న కారణాలను తెలుసుకొని గవ్విట్టి సక్కజెయ్యాలె కని గాల్ల నేరేసుకపోతెమత్తది? ఆడుపోతె ఇంకొగడత్తడు. ఊళ్ళున్న పెత్తందార్ల జబర్దస్తీ, దోపిడి నగుసులైట్లం తయారుచేసింది. గదాన్ని నిరూమించాలె”

గీ మాటలన్ని ఇంటుంటే నేను సిన్నప్పుడు సూసిన సంగతోటి యాదికచ్చింది. గిసోంటి యెన్నో మాట్ల జూసినా గది నా మెదట్ల అట్లనే నిల్పిపెయింది. గా సంగతి సెప్పిన నా సోపతికాల్లతోని.....

మా బడికి చుట్టయింది. వయలు చేతుల వట్టుకోని పగటిబువ్వ తినచ్చుటానికి ఇంటికి పోతన్న. అటీటు సూసుకుంట నడుత్తన్న. మొసకొట్టుకుంట. ఎగపోసుకుంటత్తంది తీగల లింగవ్వ. నా ముందటికెల్లె దవ్వదవ్వ పొయ్యి బాయికాడికి పెయింది. జెప్పజెప్పనో బొక్కెడన్ని నీల్లు సేదుకుంది. కాల్లు సేతులు కడుక్కుంది. రొమ్ములందీసి నీల్లతోని తుడ్చింది. అరుగుమీనున్న మంచం దగ్గరి కురికచ్చింది. మంచంలున్న పాల్లీకే పొల్లగాన్నాకుంచుటానికి కిందుమీదయితందెడ పొల్ల. నేనట్లనే బజార్ల నిల్పుండి సూత్తు. అరుక్కున్ను బజారుకు రొండు మూడు గజాల దూరమే ఉంది.

“జో.....జో.....ఆచ్చీ.....ఆచ్చీ.....దాయెదాయె పిట్టా దయే గల్ల పిట్టా.....” అని పాటపాడుకుంట

ఏడ్చుకుంటున్న పొల్లగానూకుంచుటానికి కోశిశే సేతున్న ఆరేండ్ల పిల్లను లెమ్మను ముందుల కూసుంది లింగవ్వ. పిల్లగానీ తీసుకోని రొమ్ము నోట్లె పెట్టింది. ఏడ్చుడు బందుజేసిండు పిల్లగాడు. మల్ల పోవుటాని కేగిరపడుతందామె. ఆమె గట్లెక్కన్నుచురుక్కుంటచ్చిందో, ఏడికి పోవుటానికేగిరపడ్డందో నాకరుతం గాలే. అయినా గని 'ఆమేం జేత్తదో' అని అట్లనే సూసుకుంట నిల్చున్న కొంచెమంతసేపు పాలు వట్టంగనే ఆ పిల్లగాడు నిదురవెయిండు.

“ఇగ నేంబోత బిడ్డ. తమ్మున్ని మంచిగ జూసుకో. లేని ఏడెత్తె ఎత్తుకోని అట్టు తిప్పు. నేనచ్చెవారకు పొద్దు గూకుద్ది” అంది లింగవ్వ.

“నీ యవ్వ నేనూకుంచ పో. కొద్దిగాగి పోతేంది? గిప్పుడే అత్తివి ఉరుకుతననవడ్డివి. నేనూకుంచుతె ఊకుంటలేడు” అంది లింగవ్వ బిడ్డ.

“ఇక్కడ కూసుంటె కయికిలిచ్చెటోడూకుంటడా బిడ్డ? నూచుసివట్లు పోదిరిగుంజలు దాటుతన్నయి. పాలియ్యాలలయిపెయింది.” అలెచ్చెత్తె పట్టిడుతడు. ఇంక గిడె కొంచెం నయ్యం. ఎలుమదొరలయితె పాలియ్యగూడ పోనియ్యరు. పోనిచ్చినా బూమ్మీద ఉంచి తడారకముండు రమ్ముంటరు. గట్లుంటది బిడ్డ”. గా పసిపొల్ల కరుతం గాకున్నా సెప్పుకుంట లేసింది.

“నీ యవ్వ! గీ కయికిలి పాడుగాను. సెయ్యకుంటేంది? తమ్ముడూకుంటలేడు. లేత్తె బాగేడుత్తడిగ”.

“గీ పని జెయ్యకుంటె నోట్లెకు బువ్వెట్లత్తదే బిడ్డ? మనమేమన్న నోసుకపుట్టినామె? మనసొంట్లోల్ల యట్టిబట్టు రాతలు కైకిలి దొరికిన్నాడు తినాలె. లేన్నాడు పండాల్. మనకున్ను పసురాలకేం తేడలేడు. గా పసురాలు ముల్లుగట్టెవట్టి కొడుతంటె ఎనుకెనుకకు నడ్చుకుంట మోటిగ్గుతయి. మనసొంట్లోల్లం గట్లనే ఎనుకెనుకకు నడ్చుకుంట నాటెయ్యాలె. ఏది సెప్పతె గది జెయ్యాలె. గిన్ని సేసినా కని కడుపునిండ బువ్వ దొరుకుడు కట్టమే. నేను బుక్కెడంత బువ్వదిని పోత. తమ్మున్ని మంచిగ సూసుకో. కుక్క గిట్ట తమ్ముందగ్గెరకు రాజక్క” అని ఇంట్లకు పెయింది లింగవ్వ.

నేనక్కన్నుంచి కదిలి ఇంటిమొకాన నడుత్తన్న. నేనింటికి సేరకముందే నన్ను దాటేసుకుంట గబ్బగబ్బ నడ్చిపోయింది లింగవ్వ. గా ముత్తెమంత సేపట్ల బువ్వెప్పుడు తిన్నదో నాకయితె తెలువలే.

నేను జెప్పిందిన్నరక్కడున్నోల్లు.....

“గిసొంటియి మన తెలంగాణల ఊరూరికి జరుగుతయి. పగటిలి పిల్లతల్లి పాలిచ్చుటానికి

పోవుడు గూడ కట్టమేనాయె. నేను విన్న సంగతేట సెప్పుతన్న ఎనుండ్ర. ఎలుమడంకు కయికిలి పెయినొకామెకు పాలు సెప్పులత్తన్నయి. రొమ్ములు జలుపుతన్నయి. జెప్పున పాయి్య పొల్లకు పాలిచ్చుత్తనని. ఇక్కడున్నట్టే ఉరికత్తనని అన్నదామె. దొరామెను జూసి ఇకిలిచ్చి వద్దన్నడు. పాలతోనామె రైకంత తడ్పింది. జలుపుతున్న పాయి్యత్తనన్నాగని దొరిన్లే. మల్లమల్లడిగెవారకిగ మస్తు కోపానికచ్చిండు. పాలు గంతగనంసేపు లత్తన్నాయె. బాగ తింటెపాలు బాగ పడ్డట్టున్నయి. అయితె పిండి పారేత్తపట్టు అని అందరు మిలమిల సూడంగ పాలు పిండిండు దొర. ఆడెంత పసురమో సూడుండ్ర. గసోంట్లోన్ని కోనాయె అనెట్లోడు లేపాయె. గింత పీడనుండె ఊల్లల్ల. గాల్లనెదిరిచ్చెట్లోల్లచ్చెవారకు సహజంగనే సాయంజేసిండ్రు” అని తనకు తెల్పింది సెప్పిండు.

“గా జెగిత్యాల దిక్కు ఎలుమోల్లదయితె ఇగ వశెంగాని రాజ్జెం. ఏ దొర ఎంతమందాడోల్లను అనబగితై గంత గొప్పొనికింద లెక్క. ఊల్లల్ల ఆల్ల కంటెవడ్డ ఆడిదాన్నిడిసి పెట్టకపోదురు. పెద్దమనిసయినాడిది కొన్నూల్లల్ల నయితె మొదాలు మొగనిదగ్గరికి పోకముందె దొర దగ్గరికి పోవాలె. గింత సాగిచ్చుకున్నరాల్లు. గరీబోల్ల మీనాల్ల జులుంకు లెక్కలేదు. ఒక్కొక్క లిండ్లల్ల ఎట్టితోనే సచ్చెదాక బతికిండ్రు కొందరు. ఆల్ల బతుకులు పసురాల బతుకులకంటె ఈనంగుండె. ఓ పోరాపారి పసురాలన్న కోపమత్తై కొమ్ములాడిచ్చెటియి గని ఆల్లకు గా ససంత్రమన్న లేదు. గింత పీడనుండె పటికెనే తెలంగాణల గంత నగుసలైట్లు తయ్యారయ్యిండ్రు”

“పిల్లినైన గని అర్రలేసి కొడుతంటె ఓపారి మర్లవడ్డది. గట్లనే కడుపుల కాలినోడు దొరల పెద్దిరుకం, జెబర్దస్తి వశెంగాక గండ్ల కల్పిండు. ఊల్లన్ని అగ్నిగుండాలొలయినయి. కని ఎంతమందినని సంపుద్ది గవుర్మమెంటు. గాల్లు గట్లెందుకైండ్రో తెలుసుకొని గా పరిస్థితుల్లేకుంట సేత్తై ఆల్లే మారిపోతరు” అన్నడో సోపతికాడు.

“గిట్ల మనం బజార్ల బయిరంగంగ మాట్లాడుతె మనల్ని లోపలేసినా ఏత్తరు. ఈల్లు మాత్తురం తక్కో ఉన్నరా? మనుషులన్నరుకుడేనాయె. గీ మాటలకంతేడుంది పటు? ఏదేమైనా ఒగనికి నూరెకురాలుంటె ఇంకొగనికి ఒక్కెకురమన్న లేపాయె. ఒగనికి లక్షలుంటె ఇంకొగనికి తిండికే లేపాయె. గీ అంతురాలను తగ్గితై గిసోంట్లాటికి కొంతైన పరిష్కారం దొరుకుద్ది” అని లేసిండు ఇంకో సోపతికాడు.

అందరం లేసి ఎట్లోల్లమటు పెయినం.

సోపతికాడన్న ఆకరు మాటలు నాకెప్పుడు యాదికత్తనే ఉంటయి. గీ తెలంగాణలనే గిట్లెందుకుంది? ఆంధ్రల లేదా? అని బాగాలోసితై ఎక్కడుండె దక్కడున్నదనిపిత్తది నాకు. అయితె తెలంగాణలున్న సంగతులు వేరుగున్నట్లనిపిత్తది. గందుకే గీ పోరటాలు గిక్కడె మొదలైనయనుకుంటి.